

te, hvis man kan sige det på den måde, synes vi i Dansk Folkeparti, at det er ganske naturligt, at der sker en ligelig behandling af patienterne på de forskellige uddannelsesinstitutioner, og vi er da også glade for, at regeringen og sundhedsministeren her tænker i positive baner.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre er enig i, at der skal være adgang til skadeserstatning for patienter, der modtager sundhedsfaglig behandling ved tandlægeskolerne, også når det drejer sig om behandling, der udføres i forbindelse med uddannelse og forskning. I dag er tandlægeskolernes behandling ikke omfattet af patientforsikringsloven, og der skal, så vidt jeg har forstået, et sagsanlæg til, før en patient kan få udbetalt erstatning.

Efter radikal opfattelse skal der ikke være forskel på adgangen til skadeserstatning, når en patient modtager sundhedsfaglig behandling i det offentlige sundhedssystem. Derfor er vi glade for CD's beslutningsforslag.

Det Radikale Venstre har ikke selv været opmærksom på, at tandlægeskolerne i erstatningsmæssig sammenhæng adskiller sig fra, hvad der gælder for behandling foretaget på offentlige sygehuse eller sygehuse finansieret af offentlige driftsmidler.

Der er nogle forhold, der skal udredes, inden det konkret kan vurderes, hvordan den rigtige løsning skal skrues sammen. Det må vi så vente på i nogle måneder.

Hvad angår spørgsmålet om, hvem der skal bære udgiften til en erstatning, er det Det Radikale Venstres opfattelse, at her skal tandlægeskolerne heller ikke skille sig ud. Her må som for øvrige statsinstitutioner gælde, at tandlægeskolerne selv må afholde erstatningsudgifter efter statens selvforsikringsprincip og de udgiftsfordelingsprincipper, det pågældende ministerium har fastlagt for sine institutioner.

Men som allerede sagt skal problemet i forhold til patienterne løses, og vi ser frem til sundhedsministerens redegørelse herfor i efteråret 2001.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Yvonne Herløv Andersen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil på forslagsstillernes vegne gerne sige tak for en meget positiv tilslutning til forslaget. Man

kan synes, det er et lille område, men der skal man vide, at det, CD ønsker, i realiteten mere generelt er, at folk, der kommer i behandling i sundhedsvæsenet, er dækket af patientforsikring. Så det er en lille del af et større mål. Men da vi er et pragmatisk parti, tager vi også gerne det med og siger tak for tilsagnet fra ministeren.

Men jeg synes, der var en divergens i det, fru Lone Møller sagde som ordfører for Socialdemokratiet, og det, ministeren sagde. Ministeren var ikke så specifik med hensyn til, hvordan modellen så kunne komme til at se ud for det her.

Jeg har her et spørgsmål, der hedder S 8, som er fra den 5. oktober 1999, som fru Henriette Kjær har stillet. Og det har hun stillet til forskningsministeren om det samme. Der er ligeledes så også tale om statens selvforsikring, og der er så også tale om at kunne få det vurderet ved Patientforsikringen og så dækket. Men et af problemerne i dag er jo, at dækningen skal foregå af kassen på tandlægeskolerne, og dermed fragår det de øvrige aktiviteter, som man har. Det er der jo ingen rimelighed i.

Jeg synes egentlig, at det nemmeste bare ville være at tage det her område med. Da man lavede lov om patientforsikring sagde man jo, at den ikke var færdig. Man ville overveje videre, hvilke områder der skulle være dækket af den. Derfor synes jeg, det var en meget god idé, hvis det kunne lade sig gøre at dække det her.

Forskningsministeren svarer i øvrigt også her til det samme spørgsmål, at kommer en patient til skade f.eks. ved tandbehandling på en af tandlægeskolerne, skal en eventuel erstatning m.v. ske efter de samme regler, som gælder lignende behandling andetsteds, f.eks. på sygehuse eller hos privatpraktiserende tandlæger. Og det vil sige private søgsmål.

Men man glemmer jo, når man laver en sammenligning med privatpraktiserende tandlæger, at privatpraktiserende tandlæger har lavet en forsikring fælles. Så der er alligevel et andet forhold. Jeg synes det problematiske er, at man skal anlægge civilt søgsmål.

Men jeg er da interesseret og vil stille spørgsmål om yderligere detaljer for, hvordan man har tænkt sig at gøre det fra ministerens side. Grunden til, at jeg er sådan lidt loren ved at få et sådant tilsagn, når jeg burde være kisteglad, er jo, at jeg hos flere forskellige sundhedsministre har set et sådant løfte indfriet på meget forskellig vis og i meget forskellige tempi. Men nu vil jeg så sige, at jeg tager det, som det er sagt, nemlig